

34

KOVOS

E-PARTIZANŲ
KELIU

ŽENGLIAI

1949 m.

95
Tas ne lietuvis, kurs Tėvyne
Baillai, kaip kūdikis, apleis.
Kursai pamins, ką bočiai gynė
Per amžius milžimų keliais.

Maironis

E-PARTIZANŲ archyvas

Ž I L A J A I L I B T O V A I

Priēš septynerius baidius metus, Tēvyne,
 Tu buvai tokia skaisti, jauna.
 Bolševikas viską Tau pamynē,
 Tavo lūpose tebeskamba daina.

Vējai Sibiro po tavo kraštā švilpia
 Ir gesina žiburius skaidrius.
 Daugeli užsmagē kartuvēse kilpos,
 Daug užgēso mūsu žiburių.

Mirēta jie konclageriuos Verkutos
 Ištremti į Sibirą toli.
 Kaip gi Tau dabar žilai nebūti,
 Kai vaikų kalėjimai pilni?

Miti sūnūs miškuose kovoja
 Už garbę žemės mūs šventos,
 Per didžiausią mirtiną pavojų
 Žengia partizanas lietavos.

Tik nedaugis laisvėje gyvena,
 Emigravę į tolias šalis.
 Sirdyse jų liūdesys sravena,-
 Tu nuo jų esi labai toli.

Išblaškyti jie Sibiro vėjų,
 Tie mieli, mieli Tavo vaikai.
 Bolševikas pančius Tau uždėjo,
 Tu plėšiko vergė palikai.

Kaip gi Tau dabar žilai nebūti,
 Kai vaikų kalėjimai pilni?
 Greit paliaus Verkutoj sūnūs pūti,
 Greit Tave užlies laisva vilnis.

LAI SVĖS KOVOTOJŲ ŽODIS

Tėvyne, vainiką iš deimantų pinsim
Ir laisvę pernešim su ievų žiedais.
Kaip myliną, savo, Tave išdabinsim,
Trispaivė ir Vytis padangėj vėl žais.

Mes rankoje ginklą rakkojms suspaudę plieninį,
O širdis udege Tav' meilės gaisrais,
Už ateitį Tavo kivojam, Tėvyne,
Kovojam pavieniai, kovojam būriais.

Ant aukuro laisvės gyvybę paklosim,
Mes Tavąjį veidą šlakstysim krauju,
Kad miestai Tavieji ir brangūs mūs sođžiai.

Vėl laime žerėtų ir taptų laisvė.

L A I S V Ė S K A M B A

Laisvė skamba, laisvę girdim,
Laisvę mylim mes karštai.
Laisvi gimę, laisvi augom,
Laisvi būti trokštam mes.

Mūs krūtinės skins jai kelią,
Mes vergovės nebekenčiam.
Dėl jos nešim sunkią dalį,-
Bus mirtis vergovės pančiam.

Scambėk, gauski, Laisvės Varpe,
Scambėk Lietuvai brangiai,
Kad pavergtam mūsų širdis,
Kad atbastų mūs jausmai.

Atsibusk, šalie gimtoji,
Meski pančius kraviaus,
Nes jau auštantis rytojus
Neša laisvę ir džiugsmus.

V E L Y K Ų V A R P A I

Velykų varpai ir pavasario saulė
Džiaugsmu suskambėjo, viltim sumirgėjo,
Kur dėtis, kuo gintis, gražusis pasauli,
Nuo skausmo, nuo kraujo, nuo laisvės vergėjo?

Velykų varpai nenurimsta prabilę:
Jie šaukia, kad teisę neteisė pamynė...
Bet ššandien kuo gydyti sau žaizdą gilia,
Kam kardas, kaip širdį, mums piaušo Tėvyne?

Velykų varpai ir pavasario saulė
Mums skelbia, kad Kristus iš mirusių kėlės...
O mes dar gyvi ir ryštingi, pasauli,
Ir skriaust nebeleisim brangios Lietuvėlės.

VAMPYRO NAGUOSE

Apgaubė padangę juodai debesiai
Ir perkūnai grėsmingai prabilę
Paskelbė andrą: "Terani Tu tapai,
Nuvarginta mano Tėvyne."

Sunku, oi sunku vampyro naguose
Jis pagrobia ramumą sielos,
O sielvarto didžio, bekraštės kančios
Nesupras niekašos, niekašos.

Ir auką palengva iki galo kankins,
Kol gyvybės šibės kibirkštis,
Ir jo žvėriška prigimtis tik nerems,
Kaip bus šalta krutinėj širdis

Ir veltui nuo jo auka nori pabėgti, -
Akys jo nuolatos persekios
Ir progos beješkos iš naujo pagriebti.
Sunku, oi sunku vampyro naguose.

Ko liūdi, mylima šalele,
 Ko verki ašarom, krauju?
 Ko blaškais, sapančiota grandinēm,
 Bei pasidabinus naometu juodu.

Kaip gi neliūdēsi, jaunas bernažēli,
 Kaip gi aš neverksiu, "dietuvos vaikai,
 Laisvē mano jaunā budēliai p amynē,
 Liūdēsi papuošti gražūs vakarai.

Pančiai geležiniai nam rānkas rakina,
 Dainā slopin rūšiai, požemių urvai,
 Nemunas senelis krauju lankas tvindo,
 Miškas, kalnus, slēnius puošia vien kapai.

E-PARTIZANŲ SAKYK, TĒVYNE

Ar ilgai sakyk, Tēvyne,
 Tā likimā vergo reiks kentēt,
 Ar ilgai Tavo melsvoj padangēj
 Negalēs laisva dainelē suskambēt.

Kāda gi išgirsi, o Tēvyne,
 Verksmā tremiamū i bībra, mirtin,
 Ar ilgai pakēsi kalavijā
 Friešū i smeigtā širdin?

Ar ilgai kalnai Tavo ir kloniai
 Mazgosis nekaltā krauju,
 Ar il vēl kāp ligšiolei,
 Teks klaģot, kaip paukščiāi, be namū?

Turēki kantrybēs tu, lietuvi,
 Nes laisvēs dykai nieks neduos,
 Ir kovoki cīņās tu už būvī,
 Už ramnē, žydinōia laukuos.

ŽUVUSIAM STRAUSUI
20

Svaigo vasara liepų žieduose,
Skendo dulkėse gelsvi keliai.
Alpo motina rūbuos juoduose,
Kai ant gatvės gulėjai tyliai.

Mergužėlė pravirko graudingai,
Nuramint ne galėjo save,
Kai pamatė ant gatvės gėdingai,
Išniekiinta žiariai tave.

Laukuose ramunės raukojo,
Verkė beržas gaudžiai pakely,
Kai be karsto Tave palaidojo,
Be maldos, - išdavikai kelk.

Tau ne priešas gyvybę nuskyne, -
Nuo niekšo tautiečio žuvač,
Tau vainikų sesutės nepyne,
Nors drąsus partizanas būvai.

Jis pardavęs ir kūną, ir sielą
Atėjūnai už rublius kelias,
Jam Tėvynė dabar nebemiela,
Mori laisvei užkirsti kelias.

Bet vistiek nelaimės išdavikai,
Nors išplėšė daug iš mūsų aukų,
Mūsų krašto baisieji žudikai,
Nesulauks geresniųjų laikų.

Daug žydės dar daržely radastų,
Po langais daug jazminų žydės,
Nors Tavęs ieškotų - nerastų,
Motinėle priglaust prie širdies.

Tu ilsėkis ramiai, be pavojų,
-ieks Tavęs daugiau nekankins.
Mes už laisvę Tėvynės kovojam,
Kol mums priešas gyvybę nuskains.

N E Ž I N O M A J A M

Nei sadlė, nei gėlės, nei vakaro dainos
Putilusiai širdžiai jausmų nekalbės,
Tik vėjas klajūnas geltonąjį smėlį
Nešios ir barstys ant kapo duobės.

Sustingusi kapą ir aptaanti kryžių
Tyliais vakarais ar kas belankys?
Užgesusios mintys, nuvytusios gėlės
Nežadina širdis, netraukia akis.

Jie trempia mūs žemę ir dieną ir naktį,
Jų bildesį žingsnių visur aš girdžiau,
Bolševikai nori Tėvynės meilę namarinti
Ir dainas išplėš iš mūsų širdžių.

Ilsėkis, ilsėkis gelsvajam smiltyne,
-ežinomas broli, šuvs už Tėvynę,
Už dainą lietuvišką, laisvajį žodį,
Ilsėkis gelsvajam, galxvajam smiltyne.

PRIE PARTIZANO KAPO

Atlėk lakštute pilkuonėle,
Ant mano kapo dainuot dainų,
Tu išdainuok visas tas svajones,
Kurias dabar slapčia jam pinu.

Gal mergužėlė praqidama pro kapą
Tavo dainelės pasiklausys,
-engviau žemelėj bus gulėti,
Ka ai ant kapo rasos ašarėlės kris.

1021
Ir tu, mergyt, atnešk lelijų,
Ant partizano kapo jos nuvys.
Baltos lelijos - tai Jojo veidas,
Baltos lelijs - tai Jojo širdas.

Ž U V U S I A M

Bejausmės šaltos rinkos
Ir akmenys žiauriai kieti,
Friglandė Tavo galvelę
Klaikioje nelaisvės naktį.

Pakilo mėnulis išbalęs,
Žvaigždutės pravirko gailiai,
Bučiavo rūkai Tavo veidą
Ir akmenis šėti, nebyliai.

Ženklelis trišpalvės salietas,
broleli, Tavuoju krauju,
-Tėvyne, dėl Taveš, dėl Taveš,-
Lyg šaukia ženklelis, -kenciu.

Musvirę alyvos bučiavo
Muliūdusias mano akis,
-Neverk - jė man sakė - brolelio,
Per kraują tik laisvę našvis.

Neverk, už Tėynę jis žuvo,
Kad būtų, kaip aras, laisva,
Jo liūdi šios kietosios rinkos,
Jį mini, jo gėdi tauta.

KUR PUİKŪS DARŽELIAI

Kur puikūs darželiai skęsta žieduose
Ir nuvargasi saulė svyra,
Palikęs viską - ir kvėpiančius sodus
Išėjai kovoti už laisvę Tėvynės.

103

Bet balta Vytis krauju pasruvo,
Ar brangaus brolio krūtinės,
Girdėjos žodžiai iš Jojo lūpų:
-Stai dar auka už Tėvynę.

Ir baltas sniegas krauju pražydo
Nuo karšto kraujo jaunuolio,
Tiejos nekaltas kraujas į žemę,
Kad būtų lelijom.

Nebematysi savo namelių
Ties upeliu taip srauniu,
Nebevaikščiosi draugų tarpe
Takais, nulaistytais krauju.

S A P N A S

Esu ir nežinau, kur aš nuklysiu,
Kur akys ašarotos mane ves,
Ar prie upelio, ar prie gėlių lyslių,
Ar į skausmų beaugnę kelią nam suras.

Ir prieina aš juodą kryžių miška,
Kur ilsis tukstanciai išbalusių žmonių.
Kur tik pažvelgsi, žiburėliai tviška.
Vėlinės, Ak kaip graudu.

Ir lieka klūpoti prie vieno kapo,
Prie kapo mylimo žmogaus.
Švelnatis balsas tyliai sako:
-Palik, pasaulis tavęs neatjaus.

ŽUVUSIAM ŽVAINIUI

Ramiai gyvena partizanai
Tankiam miške tarp medžių oštančių,
Žalia giria čia slėpė juos
Nuo priešų, nuo budelių akių.

104
Gražus, buvo saulėtas rytas,
Bet saulė švietė taip liūdnai,
Tartum supr asdama nelaimę,
Jog partizanus puola slibinai.

Už rytą baisiai zvimbė kulkos,
-uo šuvių aidėjo giria.
Azojātams, ištroškusiems kraujo,
Žvainys tapo jųjų auka.

Godžiai gėrė žemė jo kraują,
Jis sukniubo tylus, nebilyse,
už Tėvynės laisvąjį rytojų
Savo gyvybę paaukojo jis.

Prie Jo kapo liudės lieknos pušys
Kas vakaras, kas rytas gegutė kukuos,
O palinkę beržai svyrtonėliai
Šeks pasakos apie didvyrių kovas.

Už Tėvynės, Jos vaikų pralietą kraują,
Už gimtosios tėviškės kančias,
Dietuviai, mes turim atkeršyt,
Jei reikėtų ir mirtį, kaip mirė Žvainys.

ŽUVUSIAM VYTORIUI

Jau neisi daugiau tu į mano darželį
Ir neskinsi baltųjų jezminių,
Tu už Tėvynės laisvę numiręs,
Sakniabai ant pilkųjų arimų.

Tu miriai, bet dvasia tavo gyva,
Nepamiršia tavo niekad os.
Nepamiršių gegužės naktušių
Kurias mes pr aleidom kitados.

Mirdamas palikai man savo drąsą
Ir žiaurų kerštą manojoj širdy.
Sadistams, kurie pralėjo Tavo kraują
Ateis dar valandą žiauri.

O mielas partizane, Brangus Vytuty,
Mes prisiekiam atkeršyt už Tave,
Nuškauostysiu ašaras močiai senai
Ir paguosiu didžiajam verge.

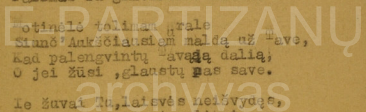
ŽUVUSIAM ALGIUI

Tu kovojai už Tėvynės laisvę,
Už žaliuosius tėviškės laukus,
Kai sesutės žalias rūtas laistė,
Palikai Tu gimtuosius namus.

Notinėle tolimam prale
Siunč' Aukščiausiom malda už Tave,
Kad palengvintų Tavają dalį;
O jei žūsi, glaustų pas save.

Ie žuvai Tu, laisvės nešvydęs,
Mylimąjį verkiant palikai.
Iš gimtinės paukštelis atklydęs
Skundą skleis: -Ilgis Tavęs laukai.

Nepabelsi pranykus pašvaistei,
Nelankysi savo mylimos,
Vėl sesutės žalias rūtys laistys,
Tu negriši niekad, niekados.

TE PLAUKS TAU MALDA

Mes himnus aukojam Tau meilės tyros,
 O Dieve galingas priimk nuo širdies,
 Ir glausk prie pastogės savų čia gimtos
 Krūtinę mums blaškoma, vėjų nuūtėses.

Su Tavo pagalba mes rasim namus
 Ramybės, vilties pakiliam gaudime.
 O Dieve galingas apsaugok Tu mus,
 Nuo kelio klaidingo pasuk į Tave.

O Dieve galingas Tau meile gyva
 Mes auką aukojam ir laukiam žemai
 Prie Tavo veido štai galvas savas,
 Malda mūs teplauks Tau, o Dieve, aukštai.

LIETUVIS

Ko toks ūkanuotas tėviškės da ngus,
 Ko krinta nuo beržų rasa?
 Todėl kad lietuvis bijo grįšt į namus,
 Kur pravėgo jaunystė, juokas ir daina.

Atėjusios gaujos plėšrių azijatų
 Lietuvius banditais vadina,
 Dar tokio smarto pasaulis nematė,
 Azijattų kultūrą visi jau pažino.

Lietuvis kovoja, nors spaudžia jį priešai,
 Tėvynės jam vardas visad yra mielas.
 Drąsus lietuvis netik iškentėjęs,
 Mirti už Tėvynę jam nebaisu yra.

L I U D E S Y S

Kaip ilgu, liūdna,
Sirdis nerimsta,
Vien kancia cir vargas
Krūtinėj stingsta.

Neliko nieko,
kam pasiguosti,
Meranda ramybės
Vrimsta varguose.

Kaž kur motulė,
Mergelė toli,
Vien Dievas težino
Likimą brolio.

Žemė vaitoja
Vargų suspausta,
Senoji motulė
Vysta nuo skausmo.

Žmonės pavydūs intrigas daro
intrigas daro,
Vienybei sukarti
Per maža karo.

Garada ir liūdna,
Gaila gintinės,
Už ją tad kovoju,
Neš aš tam gimęs.

KUR NEMUNAS BANGUOJA

Ten, kur Nemunas banguoja,
Tarp žalių laukų,
Broliai lietuviai dejuoja
Trispasti rusų.

E-PARTIZANŲ
archyvas

Ten motulė sengalvėlė
"ieja ašaras,
Kad jaunutį sūnaitėlį
Mėto po gatvės.

Polševikai nor išplėūti
Laisvę iš širdžių,
Ir išvešti mus kalėti
Toli nuo namų.

Plėšia jie gintas sodybas,
"aikina miškus,
lyg tikrieji šeimininkai,
ori tvarkyt mus.

enasileidžia lietuviai
rieš komunistus,
Eina kovon pasiryžę
Į žalius miškus.

E-PARTIZANŲ

aktimis namus aplanko,
Motules senas,
Mergytei paspaudžia ranką,
Taria: lauk manęs.

Vėl laivužę iškovosim,
Vėl skambės daina,
O jei vėtros prausia nosį,
Veliūdėk mergyt viena.

Vėl sugrįšim iš beržynų
Į gimtus namus,
ir m. limojoj Tėvynėj
Laisvės dienos bus.

O dabar telaimin Dievas
Žygius ir kovas
ir laisvužei vilties diegas
širdyj neužges.

Aš pasiklausiau šiaurais vėjelio,
Kokią man dalį skiria rytoj,
Ar ilgai su priešu reikės kovoti,
O gal reik gulti žemėj juodoj.

Ant mano kapo pasviros beržas
Kasos lašeliais laistys mane,
O gal nukritęs beržo lapelis
Papuoš kapelį rudens nakčia.

Kaip greit prabėgo šios dieneles,
Niekad, oniekad nesugriš,
Prabėgo ir mūsų brangi jaunystė,
Ir natra karta jau nrapražys.

Motinėlémano brangioji
"anc augino ir užnešiojo,
Dabar išleido Tėvynę ginti,
Sventojoj žemėj kovot ir mirti.

Ir aš išėjau tylia naktį,
Ir Dievas žino, ar besugrišiu,
O jei sugrišiu aš nepratavęs,
Rasia gimtuočius savo namus.

O kaip norėčiau nėrs vieną kartą,
"ažvelgt, brangioji, tau į akis,
Tada paklausciau ko taip nuliūdas,
Ir kam nuleidas žydrias akis.

NEPAĖIRŠ TAUTA

Nepaėirš tauta niekad jūsų žygių,
Kaip gera motina savo vaikų.
Lietuvių tauta-šalisėnarsių karžygių
Āra garsi jau nuo senų laikų

110
Jūs dar labiau išgarsinsit jos vardą,
Nes dėl jos laisvės daugiausiai kenčiat
Prieš tuos, kurie mūs laisvę plėšia, ardo,
Jūs pasiryžę kovot išėjot.

Ir savo krauju plaunat gimtą žemę,
kuria subiaurojo raudoni slibiniai,
"uo "saulės" Stalino dangus aptemo,
Tėvų žemėnūsidažė kruvinai.

Prisigėrė ašarų ir kraujo,
Ar pavargė nuo nelygios kovos.
O kas sukurs gyvenimą jai naują,
Jei ne jūs, narsieji partizanai Lietuvos.

K E R Š T A S

Naktis, lyg maži žiburėliai
Danguje mirga žvaigždės auksinės,
Mėnulis išvytas iš debesų vėlei
Lypsos, svajas prisiminęs.

Užmigo pasaulis, komirus.
Atrodo gražioji gamta.
Tyla drumėčiastoli nusiirus,
Vorelė sustojo staiga.

Iš jos atsiskyrė šešėlis
Ir slinko palengva pirmy.
Jaučiau kaip jo veidas išėlęs,
O akys žaibuoja ugnim.
Jis slinko atkeršyti už skriausdą,
Už kraviną skriausdą širdies.
Staiga lyg perkūnai sugriauna,
Ušvinta padangė nakties.

111
Naktis, lyg maži žiburėliai
Danguje mirga žvaigždės auksinės.
Vorelė žygiuoja vėlelė,
O priešų sustingę krūtinės.

TEVYNĖ TAU DAR LIKO

Kapas, kryžius ir žydinti alyva,
Aplinkui gūdoma, klaiki naktis.
Kur eisi, partizane, vakara vėlyvą,
Ir kur ramybę ras navarganta širdis.

Juk niekas nepravers tau kiemo vartų,
Neliko šiam pasaulijartimos sielos,
Neliko kas prieš kraugerius priešus užtatų,
Tavęs jau niekas nesupras ir nepaguos. /tų,

Bet nelidėk. Dar liko tau Tėvynė,
Kurios išplėsti niekas neįstangs.
Kada užmigs jausmai, sustings krūtinė
Apnuoginta, ji kūną žemėmis pridangs.

Ir kada laisvė bus piltaos arimuos,
Kada ramunė laisva pražydės,
Ji nepamirš tavęs, prie kapo rymos,
O tavo žygius ainiuose minės.

UŽ LAISVĘ

Daikai pavasariu kvepėjo,
Daržely tūtos dygo,
Tada kovoti jūs išėjot
Už laisvę pavergtos Tėvynės.

Palikot samanota stogu pirkias,
Sesutes, rymančias pas vartus.
Jūs ugdėt savyje didžiansią drąsą
Ir tarėt: - Grįšim mes laisvi dar
/kartą.

112

Jūs priglaudė žali miškai Tėvynės,
Paukštelių daimos nedavė liūdeti,
Melsvas žibutes skynė, ~~įpaukštė~~ sprošė krutines,
Mylėjot viską, ką verta mylėt. /tines,

Už laisvę už Tėvynę jūs kovot išėjot,
Palikę seną močią, jauną mergužėlę,
O lūpos tyra ~~lekle~~ žydėjo,
Parneškite jūs laisvę ant rankų iškėlę.

GIMTOJI ŽEMĖ

raži esi gimtoji žemė,
Targinama sadištų žiaurių.
Tavieji kalnai ir kloniai
Aplaištyti tavų vaikų krauju.

Ne viena kartą, gimtoji žemė,
Matai gaujas žiaurių plėšikų,
Bet tokių miekšų kaip komunistai
Dar neregėjai tu iš tikro.

Nietuva, neši sunkų medžio kryžių
Ant savagusių savo pečių.
Tavo vikams rankos surištos,
Nemato jie savo laukų.

Bet vneliūdėk, gimtoji žemė,
Kadcašaras ir kbaują laistai.
Tavo vaikai-laisvieji partizanai
Parneš tau iškovoje laisvę.

JŪ S K O V O J A T

Jūs kovojat už Tėvynę, už gimtus laukus,
Bet sakykite, broleliai, ar grįšit pas mus.
Jūs klampojate pervpurvą, Per gilius pusnis,
Ir priejė prie pirkelės belaziote į duris.

113
-ia sušylat, pailsit, ir žengiat toliau,
suraminat: -ūs "Tėvynė neilgai vergaus".

Jūs nuplovėt kraują savo gėdą svetimų,
Daromą mūsų tėviškėlei nuo senų laikų.

Ir išpirkot išdavimą, dvasios ubagų,
Jūs kovoti dėl Tėvynės visai nebaisu.

Jūs parnešit iškovoję laisvę sakaių,
-ai sesutės rudas laistys grįšit į namus.

E-PARTIZANŲ archyvas

GAL SUPRASTŲ ŽIEDAS

Dar bučinyš švelniai tebekutena lūpas,
 Tyvo skys juokias lino žėdedeliu,
 Dar šiandien ausyse tyvo žodžiai supas,
 Kai tariai: mažyte, aš tave myliu.

Aš nekartą skyniau ramunėlės žiedą,
 Spėjau iš lapelių; laimė, bus ar ne,
 O širdis krūtinėj laimės žinmą gieda:
 Mylimas berželi, nepamiršk maneš.

Taip norėtos drauge vakarais svajoti,
 Kai melsvutis rūkas pievoms nusities,
 Po žydinčius laukus kartu paklajoti
 Ir pasigerėti reginiu nakties.

Ar liūdnai rymoti vienišai ties langu
 Ir žinot, kad niekad neateisi čia,
 O tą atminimą širdyje taip braugu
 Kartais prisiminti tyliai paslapčia.

Kartais išbučiuoti rausvą rožės žiedą,
 Ir švelniai paklausti, ar ilga ir tau?
 A rrytais tau gailios ašarėlės rieda,
 Ar tik skaidrią rasą ant žiedų matai.

Gai suprastų žiedas, ko trošku krūtinėj,
 Po dažnai suvirpa ilgesia širdis.
 Taip sunku be tavęs paveggtoj Tėvynėj,
 Bet gal neužilga laisvė vėl nušvis.

115
NOTULĖ PRISIMINUS

Kad galėčiau pavirsti mažu paukšteliu
ir pakilti aukštai į padaugeį
Nieks tada nepastotų kelia,
otulį surasčiau aš brangią.

Frie jos kape aš ilgesi laisvės sudečiau
ir išverkčiau vargingą likimą.
Kas nakti kiekvienu būdečiau
ir dangum keršto šaukčiau, ar melsčiau at-
/leidimą,
Negrįščiau aš čia. Alikčiau klajoti,
kartu verkti, dejuoti su tyrlaukiu vėju,
Gal tik keršto už kraują ieškoti,
"urį nekalmi bėgimai, sesės išliejo.

E-PARTIZANŲ

SESES SAUGIDAS

Kaip man gaila žuvusio brolelio,
Kurs nebekelsis niekad, niekados,
ir, užstojęs ant amžino kelio,
Niegirdės graudžios varpo gaidos.

Kad galėčiau nueiti prie kapo
Parymoti tyliais vakarais,
Pasakyti, kad ir man širdis tapo
Sugelta skausmais mirtiniais.

Gal nebūtų taip sunkų kentėti,
Nesijausčiau pasaulyj viena,
-is suprastų, padėtų liūdėti,
Frie jo kape mažėtų kaučia.

Gal kaip kam ir atrodo, kad gyventi smagu
ir širdis napažįsty kaučiose.
Asiverti nemoku, pasiskųst ne galia -
Niekas manęs nesupras niekados.

116
Kaip man gaila žuvusio broličio,
Kurs nebekelsis niekad, niekados,
Ir užstojęs ant amžino kelio,
Už tėvynę daugiau nekovos.

I L G E S I S

Pavasario saulė ir šviečia, ir šildo,
Ir budina gamtą iš miego žiemos,
Kodėl gi ji mano sieloj nen tildo
To ilgesio, ilgesio be pabaigos.

Ko ilgis mano sieka čiulbant lakštutei,
Ko ilgis, kalažuolas skleidžia lapus?
Kodėl ner gamybės tai širaziui mažutei,
Jai naktis nuramina visus.

Ar turtų, garbės laikinos ji paūdo,
Kada praeitis gal sutrukdė sapnus?
Gal gaila ir jai to sūnaus palaidūno,
Kurs dėl puotų ir triukšmo paliko namus.

Ar e. e turtų, triukšm ngų puotų trokšta ji,
Kegaila, taip pat praeities.
Ar liūdi, nes laisvė negrišta. Liauri
Kam pyro ranka virš šalies.

N E S U L A U K S

Atėjo dienos skausmingos ir pilkos,
Ilgi, nuobodūs nelaisvės vakarai.
Kalyje staugia išbadėjęs vilkas,
Kaltos chrizentemos navyto senai,

Nebeskamba dainos pilkuosearimuos,
Nes sesutės liūdi, š brolis toli,
Likus motinėlé ilgai, ilgai tįgob,
O iš jos krūtinės plauks malda gili.

117
Nesulaks motulē grištančio sūnelio,
Ir senasis tėvas jojo nesulauks.
Verks jaunoji sesė žuvusio brolelio,
O aut jojoj kapo laukų smilgos augš.

E-PARTIZANŲ archyvas

VIEŠPATIE

Gal kryžiai rymantis prie kelio
Varguolių ašaras sugers,
Ir gausi ranka visagalio
Malonių iš dangaus pabers.

O Viešpatie kiek Tu kentėjai,
Toks tylus ir ramus,
Ir į šią žemę Tu atėjai
Iš nuodėmių atpirktą mus.

Tu savo šventą kranją liejai
Kaakint atidavei Save,
Mes vargšus žmones Tu mylėjai,
Bet kas supras Tave?

Kaip maža Tave myli žmonės,
Kaip širdys jų sustingę,
Už Tavo siunčiamas malones
Kokie jie nedėkingi.

Bet tiek pasaulyj nusidėti
Negal žmogus iš vis,
Kiek gal atleisti ir myleti
Tavo kilni širdis.

Tad, Viešpatie, dangaus galingas,
Tu išklausyki, mas,
Tegul gyvenimas audringas
Palieka vėl ramus.

Laikai kraujuoti, skausmai patvina,
 Raudoni vygys Plėšia Tėvynę.
 Veža jie brolius į Altajaus kraštą,
 Kur baltos meškos šikuose traška.

Vysta rūtelės be sesės globos,
 Ištrėmė ją stribai pagrobę,
 Tiktai brolelis vienas paliko,
 Su partizanais miškai išvyko.

Keršta plėšikams dega jo kraujas,
 Už tėviškėlę bus žygis naujas.
 Kelsis piliakalniuosec narsūs karžygiai,
 Visi už laisvę kovot pasiryžę.

E-PARTIZANŲ PAVERTAI SESĖI

Skauda ir liūdna be laisvės gyventi,
 Be saulės, švelnučio vėjelio laukų,
 Siandien čia, o ryt gal jau būsim iš -
 Nes Stalinas laukia vergų. / tremti.

Tarp mūrų storiųjų žingsniai nuaidėjo
 Ir įėjo sargas paniūręs, rūstus,
 Ne paguosti jis tavęs čionai atėjo,
 Bet išpildyt sadisto norus.

Ir šiupas mucina išvargintu kūnu,
 O sielą užlieja baisi kliaikuma...
 Bus tardymas, tardytojas jausis galiūna,
 O tu - jo belaisvė maža.

Reikalau, kad išduotum Tėvynę,
 Seną tėvą ir broliussavus...
 Jei netapsi niekšu, iškankinę Toliau vykdys
 Toliau vykdys klastingus planus.

120

Gyvenimą lengvą tau siūlys. Ir turtą
Ir meilę jis tau pažadės.
Aštikiu, kad motulės lopšinės užburta
Tavo širdis vyliams netikės

Verčiau žūsi Verkutoj, ūrale,
Stepių žvėrys ten kūną drąskys,
Bet meilė Tėvynei daug gali,
Nepagrobs jos klastos sukarys .

NETEKUS LAISVĖS

Iš rytų netikėtai gauja alkanų
Už puolė mūs brangią Tėvynę.
Sužvėrėje barbarai, ne moralės jausmų,
Jie žudo, kankina žmoniją,

Kalėjimai pilni nekaltų žmonių,
Kasdieną jų žūva šimtai,
O Sibiro stepėse milijonai vergų:
Išvešta moterys, vyrai, vaikai.

Visoms kankioms ateis galas,
Išmaš laiminga valanda.
Žiaurus plėšikas - bolševikas
Bus amžiams sunaikintas staiga.

P A V E R G T Ū J Ū D A L I A

Kudikystė praėjo, jaunystė jau štai
Jaunas pumpurėlius praskleidus,
Kaip gera klausyt, kai gitara linksmai
Suskamba, saulei nusileidus.

Bet girdi rytuose patrankų garsai
Ir dūmais padangė pasruvus.
Ką neša likimas, kokie bus keliai
Per kraują ir rūkstančius dūmas.

Taip ilgai vergavus, ar greitai atbusi,
Tēvne, žemčiūgu šalis.
Kovoje už laisvę ar prieglobsciu būsi
Ar žemėm užklosi akis.

Šiandien kur pažiūria, vien klaiku aplink.
Kur broleliai, ~~žemčiūgai~~ sesės, tėvai?
Ar lemta bus mums kada nors susitikti,
Dučiuotis į lūpas karštai ?

O demonas juokias. Jau broliai negriš,
Negriš nė tėveliai senieji,
Ant jųjų kapų tik kmynas pražys
Ir staug tik badeniniai vėjai.

Negriš, jau negriš, visi jie nuėjo,
Iš kur niekas sugrišti negali.
O gyveno ir jie, ir jie juk mykėjo
Ir kovojo už gimtąją šalį.

Taip skirta jau žmogui šioj žemėj juodoj
Vien sielvartas, kančios be galo,
Arba grąmentis žūti nelygioj kovoje,
Jei siela vergauti negali.

Kūdikystė praėjo, jaunystė jau štai
Pravirko ties vartais sukniubus.
Atklydo raduo, nuvyto žiedai,
Kur vasara? - Ji lyg nebuvo.

PRIJUNGIMO SUKAKČIAI PAMENĖTI

Apiplešti krašto naujo
 Veiduose be lašo krašto
 Traukia ordos iš rytų.
 Susirietę, lyg bezdžionės...
 Ar galvijai čia, ar žmonės
 Iš nežinomų kraštų ?

Saukiai vie kas kur matyti...
 Gal sapnuoti, gal skaityti
 Kitkart šantikos "pragare".
 Vietos niekšai šoka, užia,
 Džiaugias motiną užmušę,
 Sveiksta paaušio gare.

Meris žviegia, kaip patrakus,
 Himnus vėm čira-makakus
 Apsinuoginęs viešai.
 Džiaugias išgamos rašeivos,
 Išprotėje, sielos kreivos,
 Ir kiti tautos šašai.

Visos spalvps jau išnako,
 Tik kraujuotoji paliko, -
 vieną ją visur matai.
 Nuo bažnyčių, lyg aludžių,
 Špokso masinių žmogžudžių
 Išplakantinti veid ai.

Ivairiais garsais pragydo
 Melo melas, peras žydo -
 jų vadinama "tiesa".
 Siedžia kruvinas teroras,
 Kenčia, vargsta žmogus doras,
 Gaubia jį rūsių tamsa.

123

Gailėsčio dorą nė lašo,
Nekaltųjų kraujas dažo
Nusiaubtoja šalies takas.
Nėra kaimo nė bakūžės,
Kad nebūtų ką užmašęs
Stepių laukinis žmogus.

Tas laimingas, ką sušaudo,
Vargas tiems, kuriuos sugaudo
Ir marinlėtai badu.
Miršta ištremti vaikeliai,
Moterėlės ie seneliai
Počekistinia padu.

Tai šetono piktas smukis,
Kurs iš pragaro ištrūkęs
Laidžia žiauria šypsena.
Bors, gerai nusigrimavęs
Būtų daugelį apgavęs
Jo galybė laikina.

Tartum žvelgiam į bedugnę.
Matom pragarinę ugnį,-
Frieteliau, nemusimink.
Visuomet žmogus kovojo
Prieš nuguotą arklekojį,-
Kovą primestą priimk.

LAIKUI KEIČIANTIS

Laikas keičiasi ir bėga,
Buvo vokiečiai.
O dabar jau rudsermėgiai
"Draugai" ir "piliečiai".

Stalino saulutė "šviečia",
"Mirksi" Denino žkis.
Džiugauti visus jie kviečia,
Kas tik latras ir vagis.

124
Atsirado komjanuoliai
Vykdyt "stalino" idėjys",
Savo darbą dirba uoliai,
Sventai atsidėjys

Komjanuoliai žnones seka,
"oko" Stalina mylēt,
O jei kas prieš jį ką šneka,
Tą į NKVD.

Tai, jei nori laisvas būti,
Laikyk žodį tu tvirtai,
O jei negali pakliūti
Ten, kur meškos ir vilkai.

KUR EINI, LIETUVI

E. PARTIZANŲ
archivas
Kur eini, lietuvi, per žaliąsias pievas,
Sanžinę perdavęs už geltoną rublį ?
"gingnius tavo seka tauta mūs ir Dievas,
Pagalvok, kol laikas. Kur eini, lietuvi ?

Ar neslegia močių raudos tau krūtine,
Prieš akis nekaltas brolių kraujas guli.
Tad todėl pažduoti tu sūnus Tėvynės ?
Apie savo darbus pamastyt, lietuvi.

Juk matai, kad kraštą slegia niūrios dienos,
O tu jau parduoči brolių už rublį.
gingnius tavo seka tauta ir Dievas,
Ar nešaukia žemė: "Kur eini, lietuvi?"

Ankštūs rytai, vos išsirasaito,
Dešimtukas, šmakšt įkrito,
"Labas rytas" tiktai tarė,
Savo gerklę atidarė.

125

Pasikrapštė sau pakaušį
Seimininką ir užklausė:
"Gal karvutė jau turėjo,
Kiek vištėlių šiandien dėjo?"

Kad nebūtum valdžiai kaltas,
Nešk kiaušinį, kol dar šiltas,
Žiūrėk, kad nebūtų aptr.....
Nes tada tai būtų riesta.

Tūs valdžia mat šitaip daro,
"Ji taip labai mėgsta švara:
"Rūdų svirne kad nebūtų,
Kad rūsyj bulvės nepūtų,

Svi stas kad nesigadiatų
Reikia duotį pieno centrą.
Lėt bekoną į vežimą,
Vest į maistą, ten juos ima.

Nepamiršk nuvesti šieno,
Nepakik grano nie nieno,
Atiduok per viršū vilnas,
Kad sandėlys būtų pilnas,

Neapleik susirinkimų,
Ten sėgirsi pranešimų,
Kiek tau metrų reiks iškirsti,
Kur mokesčius, dradimus nešti,

Sumokejęs gausi kvitą
Ir pranešimą pusmečio kito,
Dar turia aš jus pabarti,
Kad arklių nemokat šerti.

Tuos išvežėt šimtą metrų,
Čia jau reikia skūras nerti.
Žemę arkliais nereiks dirbti,
Tuoju pradės traktorai birbti."

126

Tarybų valdžioje tokia programa,
kad, suvalgius šimtą gramų,
reikia padaryt kilogramą,
iš būdos pastatyti namą.

.....
Bus gera pilve ir linksma galvoj,
gyvent Tarybų Lietuvojė

S V E I K S S T A L I N Ė L I

Sveiks Stalinėli, raudonas jauti,
Drągai jau tave ruošiasi piauti,

Drumens pas turkas jau vaiską grūda,
šadaužmušti raudoną brūdą.

Hori pasauli tu užjariauti,
Bet tuoj pradėsi, kaip veršis, bliauti,

O tu, bandite, iš Kremlians miesto,
Vistiek turėsi vienkart padvesti.

Umei banditu, banditu dvėči,
Krivirei košės - pats ir išėsi,

Velniop koponai, nereik nė taškų,
Vistiek jau valdžia tu driskių jau braška.

Anglai koncervų jau nebeduoda,
Sako: užmušim brūdą raudoną".

Stalinas verkia rūbų ir duonos,
Šaškalk, padvėski, velnias raudonas.

Viskas prakiuro, lopus ant lopo -
Velniop jau eina ruska Europa.

Nuo Zagrebo lig Pečioros žemės,
 Nuo Korilų iki Palangos,
 Sens plėšikas Stalinas pasenęs,
 Siurbia kraują merdinėios minšos.
 Jis išžudė daug jau milijonų;
 Dar pasaulį sisą nor valdyt,
 Kad turėtų daug vergų po šonu
 Ir galėtų kiek tik nūr žudyt.

Tad kovon visi prieš šitą gajją,
 Kad gražesnę būtų ateitis.
 Nors mūs būtų ir mažiausia sauja,
 Bet kovoiant ir kiti padės.

Nesvarbu jam žmonių milijonai,
 Kuris mirėta bado sukūry.
 Ji tik nutukę jo riebūs šonai
 Jaučias sotus Kremliaus vidury.
 Nesvarbu jam siaučias šaly badas,
 Nesvarbu jam ašeros, keikamai,
 Nes jisai plėšičų gaujos vadas,
 Visa jam - jam tik vaikų žaislai.

Tad kovon visi prieš šitą gajją,
 Kad gražesnę būtų ateitis.
 Nors mūs būtų ir mažiausia sauja,
 Bet kovoiant ir kiti padės.

Tas nutukęs Stalinas, velnio vaikas,
 Nor pasaulį lygų padaryt,
 O tada, kai bus patogus laikas,
 Nors ir sprogt, bet visą jį praryt.
 Jisai neigia Dievą, Amžinybių,
 Pats save statydamas dievu,
 Tai gi vėl gražina pagonybę,
 Reikalaudamas kraujo ir aukų.

128

Tad kovon visi prieš šitą gaiją,
Kad gražesnė būtų ateitis.
Nors mūs būtų ir mažiausia sauja,
Bet kovojant ir kiti padės.

Jo jėga vien tik melas ir teroras,
Tad meluoja jis be gėdos ir ribų.
Nes jis vaikas melo tėvo – velnio,
Ir be jo jis netektų jėgų.
Apgyvendino jis šiaurės taigas,
O dirvonais verčia mūs laukus,
Laikas bėga, ktaujo anžius keičias,
Bet ar grįš mūs broliai vėl pas mus?

Tad kovon visi prieš šitą gaują,
Kad rgažesnė būtų ateitis.
Nors mūs' būtų ir mažiausia sauja,
Bet kovojant ir kiti padės.

E-PARTIZANŲ

Maikia Stalinas bakala,
Kremliaus rūmose puota,
Sėdi Soza Kaganovič
Su diktatorium greta.
Irvkas gi joms žino
Kiek išgeria vyno. /du kart./

Kalininas, nors jau senas,
Bet aistringas, kaip gaidys,
Jam patinka balerinos,
Jo nepažeista širdis.
Ir kas gi jį žino,
Kodėl balerinos.

Žydas maigo komjannuolę,
Jo ji spardo "vosist dos"
Instidentas tau už bučkį
Tiktai vieną silkę duos.
Ir kas gi jį žino,
Kur ves ją iškino.

129
Šoka Berija čardašą,
Blizgą durklas dantyse,
Saukia, rėkia išsišiepęs,
Tai narsumas, tai drąsa.
Ir kas gi juos žino,
Kurs pirmas gaus švino.

o kolchozninkas čekistui
Laižo kruvinas nagus,
Kur padėjot mano vyrą,
Bovo toks ramūs žmogus.
Ir kas gi juos žino,
Už ką nukankino. /du kart./

_____oO_____

E-PARTIZANŲ archyvas

TĒVYNEI

Žilajai Lietuvai.....	5
Laisvės kovotojų šēdis.....	6
Laisvė skamba.....	6
Velykų varpai.....	7
Vampyro naguose.....	7
Tēvynei.....	8
Sakyk, Tēvynei.....	8

ŽŪVUSIEMS PARTIZANAMS

Žavusiam Strausui.....	9
Mežinomajam.....	10
Prie partizano kapo.....	10
Žavusiam.....	11
Kar paikūs darželiai.....	11
Sapnas.....	12
Žavusiam Žvainiui.....	12
žavusiam Vyturiniui.....	13
žavusiam Algijai.....	14

PARTIZANAMS

Te plauks tau malda.....	15
Lietuviai.....	15
Diūdesys.....	16
Kar Nemunas banguoja.....	16
Partizanų svajonės.....	16
Nepamirš tauta.....	18
Kerštas.....	19
Tēvyne tau dar liko.....	20
Už laivę.....	20
Gimtoji žemė.....	21
Šūskovojet.....	21

MOTINAI, BROLIUI, SESĖI

Gal suprastų žiedas.....	23
Motale prisiminus.....	24
Sesės skundas.....	24
Ilgesys.....	25
Nesulauks.....	26

KALINTIAMS, TREPTINIAMS

FSL/

131

Viešpatie.....	27
Labartis.....	28
Pavergtai sesei.....	28
Netekus laisvės.....	29
Pavergtųjų dalia.....	29

RAUDONISIEMS

Prijungimo sukačiai paminėti.....	31
Laikai keičiantis.....	32
Kur eini, lietuvi.....	33
Dešimtuko įeikymai.....	33
Sveiks, Stalinėli.....	35
Daina apie Staliną.....	36

E-PARTIZANŲ
archyvas